

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Geros valios žmonės,

Advento laikas paženklintas tamsa – daug trumpesnė diena ir retai kada pasirodanti saulė. Tai mus veikia, visus, vienaip ar kitaip. Labai sunku tiems, kurie gyvena po vieną, nes dažnas priverstas likti namuose ir nėra galimybės ilgas vienatvės valandas prasklaidyti pasivaikščiavimu ar pabuvimu gamtoje. Ne lengviau ir tiems, kurie gyvena po du. Neturint kur išeiti, ar išvažiuoti į daržą ar į sodą, tenka daugiau laiko praleisti namuose, kur gali pasidaryti ankšta ir pritrūkti kantrybės. Gerai, kad dabar turime naujųjų laikų „zabovas“ vie-nokius ar kitokius ekranus ir kiekvienas sau. Tai tampa tarsi langu į virtualią tikrovę, kuri gali padėti pabėgti nuo neįtikios ir tamsios mus supančios tikrovės.

O vis dėlto visi kažko laukime, ir nebūtinai Kalėdų. Vieni laukiame šventos Kūčių vakarienės, kiti Piemenėlių Mišių jaukumo, dar kiti kalėdinių žinučių, sveikinimų ir dovanų. Dar kiti laukiame Naujųjų Metų fejerverkų ir triukšmo... Galiausiai laukiame, kad kažkas pasikeistų, kažkas tiesiog būtų lengviau, paprasčiau, prasmingiau, meiliau, tikriau, šviesiau... Iš tiesų tai norime kitokio gyvenimo, kitokių santykių, kitokios jausenos. O Kalėdos ateina ir praeina, dažnam kaip krintanti žvaigždė, kurios žybtelėjimas – kaip dar vienas neišsipildęs noras, sugrąžinantis į pilką kasdienybę.

Būtent į tokią tikrovę, į tokį ne šventiškai puošnų ir spindintį gyvenimą nori ateiti ir ateina Dievas. Kai jis ateina,

niekas net nepastebi, maždaug 30 metų gyvena paprasto žmogaus paprastą pilką gyvenimą, kur vienintelis pasikeitimas – tai kas savaitinis šabo šventimas ir kartais nuo karto atliekama piligrimystė į Jeruzalės šventyklą. Mane tai guodžia toks Dievas, guodžia tai, jog Jam nereikia šventės, kad mane aplankytų, o kai aplanko – ir įvyksta šventė, be lempučių, žvakučių ir dekoracijų.

Tas artumas – netikėtai atėjusi supratinga ir raminanti mintis, žmogus šalia toks ir tada, kada ir kokio labiausiai reikia, iš kažkur atsiradęs gebėjimas išverti tai, kas skauda, kas neteisinga, kas sunku.

Dangaus keleivis nori tapti bedrakeiviu tiems, kurie supranta, kad mes tik keliaujame laike ir iš laiko, kad neverta prie daug ko prisirišti, priprasti, užsibūti, kad reikia išmukti ir išrįsti paleisti, praleisti, išleisti... Nes Dievas ateina kaip atsakymas ten, kur galbūt jau ilgą laiką tūno klausimas. Dievas ateina kaip trapi žvakės šviesa ten, kur siaučia tamsa ir vėjai, Dievas ateina kaip išsipildymas to, kas kiekviename žmoguje glūdi giliau už jo paties baimes, nesaugumą, netikrumą, paties žmogaus ribotus planus, siekius, troškimus. Ieškome tokio Dievo, ne šventėse, bet kasdienybėje,

ir tegul susitikimas su Juo tampa kiekvieno iš mūsų ŠVENTE!

Kuo daugiau ir kuo dažniau tokių švenčių šiame advente, Kalėdose ir Naujuose Metuose,

Sveikinu,

kun. Gediminas Jančūnas

KALĖDINIO LAIKOTARPIO PAMALDŲ TVARKA

Gruodžio 24 d. IV advento sekmadienis, šv. Mišios 12 val.

Gruodžio 24 d. Bernelių šv. Mišios 21 val.

Gruodžio 25 d. Kalėdų ryto šv. Mišios *8 val. Krekenavoje, *10 val. Upytėje, *12 val. Vadaktėliuose.

Gruodžio 31 d. Padėkos už praėjusius metus šv. Mišios 23 val., po jų – Naujųjų Metų sutikimas bazilikos aikštėje.

Sausio 7 d. Trijų Karalių iškilmės šv. Mišios 12 val., po jų – šventė vaikams parapijos namuose.

DOVANA JĖZUI

Nuo Advento pradžios bazilikoje matote dovanų dėžutę, kurioje galite palikti savo auką. Surinktos aukos bus panaudotos pirkti žolės pjovimo traktoriuką. Savo auką galite pervesti ir bankiniu pavedimu į parapijos sąskaitą (sąsk. nr. LT45 7300 0100 0237 8753), nurodydami aukojimo paskirtyje – „dovana Jėzui“. Auką taip pat galite palikti ir banko kortele. Dėkojame už jūsų dosnumą!

LAPKRIČIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Kaip gera, kad tamsiausias metų mėnuo visuomet prasideda Visų Šventųjų iškilme! Pasimeldę šventiesiems, kurie savo globa ir užtarimu mus saugo, vakare jau rinkomės į Vėlinių šv. Mišias. Prigesintomis šviesomis visus pasitikusi bazilika mirgėjo žvakių liepsnelėmis. Susikaupe ir su malda ėjome Vėlinių procesiją, o vėliau lankėme savo artimųjų kapus, kurių šviesą regis atspindėjo visi dangaus žvaigždynai. Patys asmeniškai, savo šeimoje, šįmet stengėmės ypatingai laikytis klebono kun. Gedimino patarimo ir atsisakėme gausybės žvakelių ir kitokių kapinių papuošimų, norėdami būti draugiški aplinkai ir mažiau palikti šiukšlių. Juk svarbiau melstis už savo mirusius artimuosius, prisiminti juos ir viltis susitikti amžinybėje.

Lapkričio 3 d. į šv. Mišias rinkosi gausybė Panevėžio rajono medžiotojų ir žvejų, kurių naujai išrinktas draugijos pirmininkas, rajono meras Povilas Žagunis, pirmajam susirinkimui pasirinko mūsų baziliką. Tą dieną yra minimas Šventasis Hubertas, medžiotojų globėjas, kurio užtarimo prašyti, pasimelsti už gyvus ir mirusius draugijos narius bei jų šeimas ir susirinko atvykusieji. Klebonas savo homilijoje priminė medžiotojams jų globėjo istoriją, susiedamas ją su dabartimi, kaip svarbu gerbti gyvybę, rūpintis ir saugoti Kūrėjo sukurtus laukinius gyvūnus. Tikiu, jog vakarui tęsiantis parapijos namų salėje, buvo išsakyta daug sveikinimų, paporinta medžioklės istorijų, pasigirta ir pasiguosta, ir tiesiog jaukiai pasibūta bendraminčių rate.

Lapkričio 4–5 dienomis parapijos namuose vyko vaikų, besiruošiančių priimti Pirmosios Komunijos sakramentą, savaitgalis. Tai buvo dvi dienos pilnos vaikų šurmulio, juoko, žaidimų, o svarbiausia bendrystės ir bandymų suprasti, kas yra Kristus ir kaip reikia pasirengti, kad galėtume priimti Jį į savo širdis. Tokius klausimus retai kada užduodame sau mes patys, suaugusieji, o kalbėti apie tai su savo vaikais nežinome kaip, nedrįstame, bijome, varžomės. Kaip džiugu, kad tokį prasmingą darbą mūsų vaikų išganymui dirba parapijos katechetė Svajonė Lapiniauskienė ir jai talkinantys vyresnieji savanoriai.

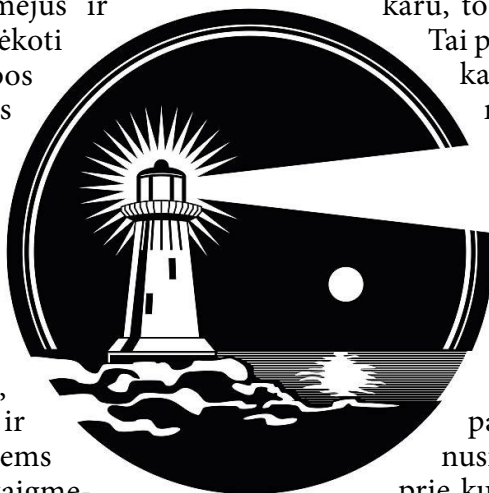
Kitas mėnesio savaitgalis buvo taip pat pilnas judesio ir jaunų klegančių balsų. Panevėžio vyskupijos jaunimo centras lapkričio 10–11 dienomis mūsų parapijoje organizavo ministrantų stovyklą. Jaunuoliai ne tik džiaugėsi bendra malda, bet ir dalyvavo diskusijose, pasidalino patarnautojų patirtimi savo parapijose, susirado naujų draugų. Kai kuriems atvykusiems šis savaitgalis taip pat buvo puiki proga susipažinti su Krekenavos Regioniniu parku, aplankyti ekspoziciją ir įkopti į apžvalgos bokštą. Sako, kad dar kitiems ypatingai įsiminė naktinis žygis, kurio sumanytojas buvo parapijos vaikų ir jaunimo koordinatorius Kęstutis Lapiniauskas. Visų smulkmenų ir detalių jaunesni ministrai neišdavė, turbūt reikia išdrįsti imtis tokios veiklos savo parapijoje pačiam ir taip patirti visas iš to plaukiančias malones. Būti drąsiu krikščionimi ir liudyti savo Tikėjimą šiandiniame pasaulyje yra tikras iššūkis!

Šis savaitgalis nesibaigė stovykla. Sekmadienį, lapkričio 12 d., po šv. Mišių parapijos salėje susirinko gausus būrys parapijiečių, kurių laukė naujos parodos atidarymas ir kelionės į Šventąją Žemę pristatymas. Kėdainių „Aušros“ progimnazijos dailės mokytoja Marija Burneikienė pristatė savo tapybos darbų parodą „Pakeliui“. Charizmatiška dailininkė sužavėjo apsilankiusius savo pasakojimais, gyvenimiškais istorijomis ir juokingais nutikimais. Taip tapybos darbai ima dar kitaip kalbėti į mūsų širdis. Ponia Marija visus nustebino, pakvietusi ypatingą svečią į savo parodos atidarymą. Kėdainių muzikos mokyklos auklėtinis, tarptautinių konkursų laureatas Povilas Neliupšis padovanojo trumpą, bet įspūdingą akordeono muzikos koncertą, kurio garsai pripildė parapijos namų salę ir sujaudino visus parapijiečius. Po koncerto krekenaviškiai ir jų svečiai gavo progą netiesiogiai pakeliauti po Pažadėtąją žemę. Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos istorijos mokytoja metodininkė Rūta Adamkevičienė, kartu su kitais parapijiečiais keliavusi po šventas vietas, pristatė piligrimų įspūdžius, pasidalino nuotraukomis, paliudijo asmenines patirtis. Įspūdžius galima perteikti įvairias būdais, todėl tam pasitelkiau skonio receptorių, pagamindama tradicinį užkandį, kurio ragavome kelionėje, – humusą. Avinžirnių ir sezamų pastos tahini užtepėlė skanaujama tepant ją ant tradicinės Artimųjų Rytų duonos – pitos, arba kabinama daržovių lazdelėmis. Ragavome ir izraelietiškus datulius, alyvuogius, smaližavome ledinukais, kurių skonyje susipina cinamonas ir aštrioji čili paprika. Ši popietė buvo ypatingai jauki ir šilta, kuomet nei vienas nesiskubino grįžti namo, o bendravo ir džiaugėsi vienos kito buvimu.

Lapkritis įpusėjo tradiciniais kasmėnesiniais Švč. Merželės Marijos atlaisais, o po jų sekusį sekmadienį į lapkričio mėnesio susitikimą rinkosi jaunuoliai, besirengiantys Sutvirtinimo Sakramentui. Nedidelis būrelis jaunimo dar nedrąsiai įsijungia į tarnystes parapijoje, todėl kiekvienas iš mūsų galime pasimelsti už juos, kad kelias pas Kristų taptų ne toks gąsdinantis, o pažinus.

Jau tampa tradicija, kad kasmet parapijos personalas dalyvauja Pasaulinėje Lyderystės konferencijoje Vilniuje. Šįmet lapkričio 24–25 dienomis kartu su klebonu kun. Gediminu ir parapijų zakristijonais Tomu ir Algirdu pirmą kartą dalyvavau ir aš. Tai buvo jau aštuntoji konferencija Lietuvoje, o pasaulyje ji vienija daugiau kaip 400 000 bendraminčių. Šiame renginyje dvi dienas klausėmės Lietuvos ir užsienio šalių pranešėjų, verslo lyderių ir kitų savo srities žinovų, kurių sėkmės istorijos įkvėpia, sustiprina ir skatina veikti savo erdvėse, savo namuose, savo darbo vietose. Esame dėkingi už savo vadovą, lyderį – kleboną kun. Gediminą Jankūną, kuris skatina ir stengiasi įgalinti savo personalą atpažinti ir pasinaudoti Šventosios Dvasios dovanomis bendrai parapijos naudai. Tokios konferencijos tąkart regis užaugina sparnus, bet jie neišsiskleidžia, jei grįžus išgirsti liudijimai pasimiršta ir netampa darbais, todėl svarbu vienas kitą drąsinti ir palaikyti.

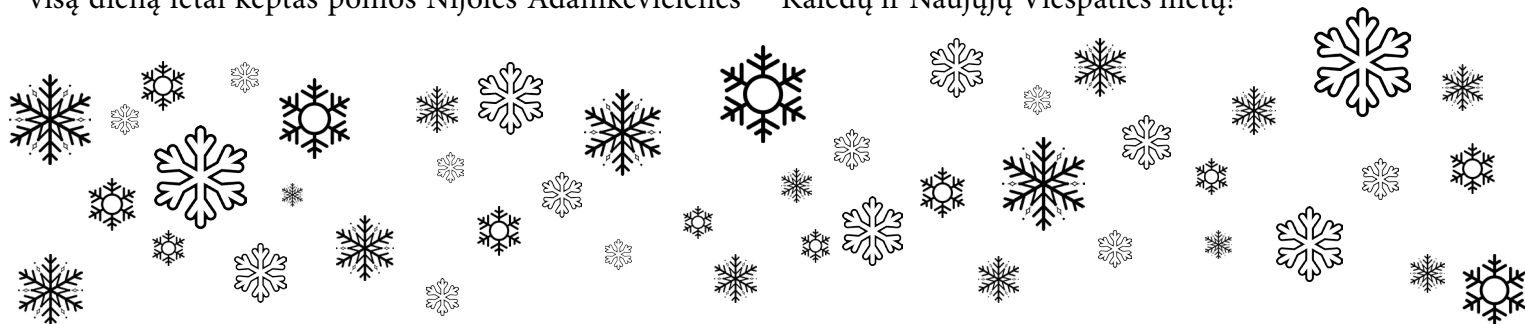
Vienas kitą padrašinti, palaikyti ir vienas kitam padėkoti rinkomės lapkričio 25 d. bazilikon, kur Padėkos vakaro šv. Mišios buvo aukojamos už parapijos savanorius, pagalbininkus, rėmėjus ir jų šeimas. Ši diena buvo skirta padėkoti visiems, be kurių tarnystės, pagalbos ir paramos būtų neįsivaizduojamas mūsų parapijos gyvenimas, strigtų visi pasiruošimo darbai, neįvyktų renginiai, nebūtų švaru bazilikoje ir jos prieigose, kitaip vyktų net sekmadienio šv. Mišios. Neveltui klebonas visus šiuos žmones homilijoje pavadino šviesa, kuri ne tik šildo ir šviečia, bet ir uždega kitą, leidžia jam pasišildyti savo šilumoje ir skatina pačiam tapti šviesuliu. Visiems susirinkusiems buvo maloni staigmena iš klebono rankų – keramikiniai spalvingi švyturiai-žibintai, savo ugnele šildę visus šv. Mišių metu. Padėkos žodžių buvo daug išsakyta ir vakaronės parapijos namuose metu, kuri prasidėjo Irenos ir Jurgio Sakalauskių ūkyje užauginto ir dovanoto kalakuto ragavimu. Neišpasakytas gardumas paukščio, kuris buvo visą dieną lėtai keptas ponios Nijolės Adamkevičienės

namų krosnyje! Padėkos vakaras buvo bendras klebono bei parapijos pastoracinės ir ekonominės tarybų sumanymas. Dar kitaip jis buvo vadinamas Dainų vakaru, todėl turėjome pateisinti visų lūkesčius.

Tai padėjo padaryti Upytės tradicinio muzikavimo kolektyvas „Vešeta“, vadovaujamas Stanislovo Sargauto. Ne paslaptis, jog ansamblyje armonika groja ir dainuoja klebonas, o liaudies šokiams nėra abejingas Upytės zakristijonas Tomas Černauskas. Tranki muzika, visų kartu drauge atliekamos dainos, šokami šokiai įsuko Padėkos vakarą į linksmybių sūkurį. Sako, net klebono akordeono diržas trūko... „Vešetai“ pailsėti leido ir savo dainingumu nusileido ir Krekenavos parapijos choras, prie kurio jungėsi vis daugiau vakaro svečių, išdrįsusių uždainuoti kartu bendrą dainą. Turėtume nepaliauti dėkoti Viešpačiui už visus žmones, kuriuos sutinkame savo kely, kurie sušildo ir šviečia, tarsi tie švyturiai, rodantys kelią besiblaškantiems ir kelio bieškantiems laivams jūrose.

Palaimingo adventinio laukimo! Džiugių Šventų Kalėdų ir Naujųjų Viešpaties metų!

Michael White ir Tom Corcoran knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“ pabaiga

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraštėlio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

4. Jauni suaugusieji

Vis dar bandomė perprasti jaunų suaugusiųjų sielovadą. Mums pavyksta pritraukti jaunus suaugusiuosius, bet dar nesame tikri, kiek ir kuo juos patraukiame. Norėtume geriau padėti mūsų paaugliams pažinti Viešpatį, kuris padarytų įtaką jų sprendimams, saugotų jų tyrumą ir kreiptų jų kelią.

5. Technologijos

Nežinome, kaip surinkti ir palaikyti naujausią informaciją apie mūsų bendruomenę. Taip pat nežinome, kaip surinkti informaciją ir grįžtamąjį ryšį iš bendruomenės narių. Ir mes tikrai nežinome, ką daryti su ta informacija, jeigu ją gautume. Kaip ir daugelis kitų, nežinome, kur link technologijos juda ir kaip su jomis suspėti. Mes netgi nežinome, kaip integruoti įvairias komunikavimo formas, kuriomis šiuo metu naudojames. Ir tikrai nežinome, ką daryti su socialine media.

6. Prižiūrėti augimą

Nežinome, kaip tęsti augimą, atsižvelgiant į mūsų pastatų dydį. Sunku suprasti, kas gali būti padaryta ir kas turi būti padaryta pastatų priežiūroje ir atnaujinime. Ką tikrai žinome, yra tai, kad Baltimorėje nereikia dar vieno bažnyčios pastato, bet taip pat žinome, kad mums reikia daugiau erdvės. Iš kitos pusės, ar negali mūsų parapijos augimas vykti ir kitais būdais, pavyzdžiui, internete? Galiausiai, kas bus parapijos pastatai ateityje? Mes nežinome.

7. Išlaikyti pusiausvyrą

Ir, tikėsite tuo ar ne, mes vis dar iki galo nežinome tikro skirtumo tarp atliepo į teisėtas mūsų bendruomenės reikmes ir pataikavimo vartotojams. Žinome, kad yra tuos dalykus skirianči linija, bet nežinome, kur tiksliai ji yra.

Mūsuose netgi tapo aksioma sakyti: „Mes nežinome, ką mes darome.“ Iš pradžių dėl to jautėmės nejaukiai, tai atrodė kaip atsiprašymas dėl nesėkmės. Kartais atrodo, tai yra pirmasis žingsnis pirmyn. Nesvarbu, koks iššūkis, visuomet naudojame tą pačią drausmingą eigą: įvardinti problemą, rasti būdų judėti pirmyn ir išvystyti nuoseklią strategiją.

ĮVARDINTI POKYTĮ: MISIJA, VIZIJA IR STRATEGIJA

Per paskutiniuosius keletą metų mes aiškiai įsivardijome mūsų misiją, matėme Dievo viziją mūsų parapijoje tampančia tikrove ir išvystėme sėkmingą strategiją, kad visa tai atsitiktų. Visa tai išreikšti aiškiau, paprastu ir suprantamu būdu, kad galėtų suprasti ir personalas, ir savanoriai, ir parapijiečiai, ir naujokai, pasirodė netikėtai sunkus uždavinys. Mums vis dar sunkiai sekasi išlaikyti aiškumą ir mūsų parapijiečių dėmesingumą. Daug parapijų ir bendruomenių turi misijos formuluotę, bet kaip dažnai ji yra ignoruojama arba nežinoma ir nutolusi nuo to, kas iš tiesų vyksta. Kiekvienos organizacijos kultūrai įtaką daro vertybės, kuriomis vadovaujasi paskiri tos organizacijos nariai. Bet kartais tos vertybės nėra norėtos. Kaip dažnai organizacijų, nesvarbu kokio dydžio, vadovai atranda, kad netgi jų geriausi darbuotojai ir didžiausi gerbėjai negali atsakyti, apie ką yra jų organizacija.

Mes taip pat atradome, kad netgi žmonėms, kuriuos supažindiname su vizija, turi būti nuolat apie ją priminama, nes pagal Bill Hybels analogiją, vizija „nuteka“. Žmonės užmiršta arba susimaišo. Jie išsiblaško ir dailosi kitur. Reikalinga nuolat įlieti į bendruomenę Dievo viziją ir misiją.

Toliau rasite žodžius, kuriais mes įvardijame, kas mes esame ir ką mes suprantame, kad Dievas nori daryti per mus. Pastaruoju metu rūpinamės, kad ši medžiaga būtų nuolat peržiūrima mūsų metinėse personalo rekolekcijose. Su ja taip pat pasitinkame naujus personalo narius, ja kliaujamės kurdami naujas programas. Galiausiai ją naudojame kaip kritinį įvertinimą mūsų pergalių ir sėkmingų pastangų.

Mūsų tikėjimas

Tikiu į Dievą Tėvą visagalį,
dangaus ir žemės Sutvėrėją,
ir į Jėzų Kristų, vienatinį jo Sūnų, mūsų Viešpatį,
kuris prasidėjo iš Šventosios Dvasios,
gimė iš Mergelės Marijos,
kentėjo prie Poncijaus Piloto,
buvo prikaltas prie kryžiaus, numiręs ir palaidotas;
nužengė į pragarus;
trečiąją dieną kėlėsi iš numirusių;
įžengė į dangų,
sėdi visagalio Dievo Tėvo dešinėje,
iš ten ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti.
Tikiu į Šventąją Dvasią,
šventąją visuotinę Bažnyčią,
šventųjų bendravimą,
nuodėmių atleidimą,
kūno iš numirusių prisikėlimą
ir amžinąjį gyvenimą. Amen.

Mūsų misija

Mylėti Dievą • Mylėti kitus • Daryti(s) mokiniams

Mylėk Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi, visa siela ir visu protu. Antrasis – panašus į jį: Mylėk savo artimą kaip save patį. (Mt 22, 37. 39)

Tad eikite ir padarykite mano mokiniams visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos. (Mt 28, 19–20)

Mūsų vizija

Daryti parapiją reikšminga, auginant mokinius, kurie patys *augintų mokinius* tarp bažnyčios nebelankančių katalikų šiaurinėje Baltimorės dalyje ir darytų įtaką kitoms bendruomenėms daryti tą patį kitur.

Mūsų strategija

Šiuo metu vienas iš trijų žmonių, užaugęs kaip katalikas, nebėra susijęs su Katalikų Bažnyčia. Mūsų strategija – kūrybingai pasiekti bažnyčios nebelankančius katalikus su šviežiu ir įtakingu gyvenimą keičiančios žinios pristatymu. Mes norime pakviesti juos į kelionę tapti visiškai atsidavusiais Jėzaus Kristaus sekėjais.

Mūsų savaitgalio patirtis yra centrinė mūsų strategijoje ir savaitgalio žinia yra centrinė mūsų patirtyje. Muzika, žinia, tarnautojai dirba kartu, kad sukurtų energingą ir nuostabią aplinką, kuriai sunku atsispirti, ir kurioje naujai atėjusieji jaustųsi laukiami. Vienodai strategiškai svarbios yra puikios savaitgalio programos vaikams ir moksleiviams, kurių žinia įprastai sutampa su skirtąja suaugusiems.

Naujai atėjusieji yra drąsinami sugrįžti. Reguliarūs lankytojai – tapti nariais. Nariai yra kviečiami žengti tolimesnius žingsnius: atrasti Eucharistijos centriškumą, įsipareigoti tarnystei, įsijungti į mažą grupę, šlovinti per dešimtinės aukojimą, remti mūsų misijas, kasdien skirti laiko būti tyloje su Dievu, vis daugiau garbinti Dievą visose savo gyvenimo srityse, pavyzdžiui, asmeninėje moralėje. Nariai taip pat yra drąsinami investuoti į savaitgalio patirtis ir pakviesti į jas savo bažnyčios nelankančius draugus.

Mūsų strategija – pasistengti sutikti žmones tiksliai ten, kur jie yra, kad pakviestume juos žengti kitą žingsnį.

MŪSŲ VERTYBĖS

Šlovinimas

Mes tikime ortodoksiška krikščionyste, kaip moko Romos Katalikų Bažnyčios Magisteriumas. Eucharistijos šventimas yra šaltinis ir viršūnė mūsų tikėjimo, kurį mes siekiame išgyventi patys ir perduoti kitiems visu savo gyvenimu gyva forma. Mes vertiname šitokią dinamišką ortodoksiją. Meistriškumas mūsų šlovinime garbina Dievą. *Mes vertiname meistriškumą.*

Mokinystė

Mes tikime, kad Biblija yra įkvėptas ir neklystantis Dievo žodis. Mūsų pamokslai ir žinia stengiasi parodyti Biblijos aktualumą kasdieniame gyvenime. Tapimas panašiems į Kristų nėra tik siekis įgyti daugiau tikėjimo žinių, bet pasiryžimas daryti tai, ką Dievo žodis kviečia mus daryti. *Mes vertiname gyvenimo pokytį.*

Bendrystė

Tikime, kad mūsų krikštas daro mus šeima, kuri yra maitinama ir atnaujinama visų sakramentų, mokančių mus mylėti vienas kitą kaip Kristus mus mylėjo. Mes siekiame sukurti parapijos kultūrą mažų grupelių pagalba, kuriose žmonės yra atviri ir tikri, ypač apie jų poreikį augti ir keistis. *Mes vertiname gyvenimo keitimąsi kartu su kitais.*

Tarnavimas

Mes tikime, kad Šventoji Dvasia paruošė mums darbus, kuriuos turime padaryti, kad išplistų Kristaus karalystė. Atpažįstame Dievo kvietimą mūsų bendruomenei tarnauti parapijoje ir už jos ribų: mieste, šalyje ir pasaulyje. Tarnystėje Viešpačiui visada galime daryti daugiau. *Mes vertiname šį iššūkį.*

Evangelizacija

Mes tikime, kad Jėzus atėjo ieškoti ir gelbėti kas buvo pražuvę. Girdime Dievo įsakymą paskelbti Jo vardą visam pasauliui. Ieškome galimybių pakviesti nuo Bažnyčios nutolusius katalikus vėl į ją įsijungti. Kaip parapijos bendruomenė norime, kad viduje esantys ieškoti tų, kurie yra išorėje. *Mes vertiname augimą ir sveikimą.*

NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Žiema įsibėgėja, dienos darosi vis trumpesnės ir tamsesnės. Visiems taip trūksta šviesos ir šilumos. Gal dėl to, dauguma iš mūsų pasidavėme sekuliarizacijai ir popkultūros įtakai, suskubome kuo greičiau visur pridegioti šventinių lempučių, prikabinti blizgučių, pradėjome jau puošti namus, įstaigas, mokyklas, pirkti dovanas, įžiebti eglutes. Jau po truputį traukiasi graži tradicija, kai Kalėdų eglutė būdavo puošiama Kūčių dieną. Taip ir Upytėje, dar neprasidėjus advento laikotarpiui, gruodžio 1 d., buvo įžiebta eglutė. Prieš tai Upytės Tradicinių amatų centre vyko Alfredos Petrulienės tapybos darbų parodos „Laikmečio sūpuoklėse“ atidarymas. Iš ten visi, kas buvo parodos atidaryme, išskubėjome į Upytės Antano Belazaro pagrindinę mokyklą, kur Gintaro Kutkausko teatras (iš Pasvalio) parodė nuotaikingą spektaklį visai šeimai. Po spektaklio drauge su Kalėdų Seniu išskubėjome prie Upytės bažnyčios, kur ir įžiebėme Upytės seniūnijos eglę.

Gruodžio 6 d., nors ir prasidėjus advento laikotarpiui, ir vėl susirinkome Upytės Tradicinių amatų centre, kur mokėmės pinti adventinį vainiką. Buvo visiems tikrai smagu, kai nuo pat pradžių patys kūrėme šį ne lietuvišką, bet iš Vokietijos

atėjusį vainiką. Žinoma, tiems, kurie neturi laiko ir noro, visada gali dalį reikiamų detalių nusipirkti prekybos centruose. Bet kai visi kartu, kaip šeima ar bendruomenė, pradedame puošti namus, savo rankomis daryti dekoracijas, tai suteikia daug daugiau džiaugsmo ir prasmės.

Gruodžio 14 d. Upytės Tradicinių amatų centras ir vėl mus kvietė į susitikimą su dailininke, knygų iliustratore, rašytoja Sigute Ach, drauge su ja kurti „Angelų sodą“. Šio gražaus bendro užsiėmimo tikslas – sukurti instaliaciją „Angelų sodas“, primenančią mūsų protėvių kuriamus šiaudinius sodus. Čia iš spalvoto ir balto popieriaus skiautelių karpėme daug angelėlių pagal Sigutės Ach pateikiamas formules. Mokėmės iškirpti angelėlių pagal senovinio karpinio pavyzdį. Ant angelėlių sparnų užrašėme gražius, nuoširdžius palinkėjimus, sparnelius papuošėme karpiniais. Šie nuostabūs kūrinėliai buvo sukabinti į bendrą junginį – ant rato kabantį sodą ir paliekami siūbuoti erdvėje, kurioje buvo sukurti, kad skleistų Gėrį, Taiką, Skaistumą.

Per visus pasiruošimo darbus bei rūpesčius, neužmirškime tikros Kalėdų prasmės ir džiugaus šventimo. Juk Dievas gimsta mumyse, kai tik mes Jam atveriamė savo širdis.

2017 m. lapkričio mėn. parapijų pajamos ir išlaidos

PAGRINDINĖS PAJAMOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Visų Šventųjų iškilmės rinkliava (11-01)	307,70	226,00	157,90
Šv. Huberto, medžiotojų globėjo rinkliava (11-03)	509,38	-	-
Sekmadienio rinkliava (11-05) (Upytėje – šv. Boromiejaus atleidai)	158,40	229,50	-
Sekmadienio rinkliava (11-12)	193,92	91,00	-
Švč. M. Marijos atleidų rinkliava (11-15)	147,86	-	-
Sekmadienio rinkliava (11-19)	237,61	77,50	-
Sekmadienio rinkliava (11-26)	314,91	190,00	-

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentkadieniais 18 val. (nuo rugsėjo iki birželio mėn.)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Gruodžio 25 d. 12 val. – Kristaus gimimas (Kalėdos)

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Pentkadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykloje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykloje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio

pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

2017 m. lapkritį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Jonas Karošas

Rasa Dorotėja Rimkūnė

2017 m. lapkritį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Aldona Matulevičienė, 81 m.

Julius Stasevičius, 93 m.

Upytės parapijoje

EJonas Janėnas, 86 m.

Petras Rašickas, 75 m.

Prisiminkime
juos maldose.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

☐ Nedirba

☐ – ☑ 8–12 val.

☑ 9–15 val.

☑☑ Valanda prieš ir po šv. Mišių

Trečiadieniais 18.30 val.
Krekenavos parapijos namuose vyksta

Šventojo Rašto studijos,
prasidedančios 18 val. šv. Mišiomis.

Kviečiame drąsiai prisijungti visus
norinčius giliau pažinti Dievo žodį!

Studijų audioįrašus galite rasti www.krekenavosbazilika.lt

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv.
Mišių altarijos patalpose (Bažnyčios g. 11).

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Arūnas Kotinskas, tel. 8 698 84657

Krekenavos parapijos ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos bazilikos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorių, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas, Algirdas
Pogužinskas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė, Akvelina
Pogužinskienė

Upytėje – Tadas Grybas, Tomas Černauskas

Nešti pas ligonius – s. Ingrida Kazlauskaitė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi
trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val. ir
šeštadieniais 13–15 val. Kitu metu kreiptis telefonu.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.
ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.
Adoracijos metu bus klausomasi išpažinčių

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!